

Medicina social

La conjuntivitis purulenta del nou-nat des del punt de vista Mèdico-Social

per

A. VILA I CORO

FA temps que venim dedicant els majors esforços al desenrotllament de la Medicina social, en relació amb l'Oftalmologia, a fi de combatre aquelles malalties de l'aparell de la visió que, difonent-se, principalment, per la sociabilitat de l'home, poden per altra part ésser evitades gairebé en absolut, complint elementals regles higièniques de fàcil coneixement, d'aplicació senzilla i de propagació extrema.

En articles anteriors ens hem ocupat de tot el que fa referència al tracoma com a flagell social; avui ens correspon, seguint un ordre en aquest sentit, de més o menys importància, de dir alguna cosa sobre la conjuntivitis purulenta del nou-nat; malaltia de relleu capital, no tan sols per la facilitat de la seva difusió sinó també, i això augmenta encara més la seva transcendència, per la gravetat enorme de les seves conseqüències, que poden arribar, fàcilment, a produir la ceguera, la qual cosa ocorre per desgràcia, en un percentatge bastant elevat, sense comptar els molts casos en què, sense arribar a tan fatals resultats produeix alteracions i anormalitats importants, en un o els dos ulls que dificulten la visió impeding el bon ús d'aquesta als pacients, que no poden, per tal motiu, donar tot el rendiment que podrien en cas contrari. Desgràcia que, per altra part, perdurarà tota la vida.

La conjuntivitis purulenta és una de les afeccions que produeix major varietat de lesions anatómo-patològiques. Els límits que tenen són d'una

elasticitat tan gran que enclouen des de la cicatriu més tènue, totalment inofensiva i de difícil observació, fins la ceguera completa d'ambdós ulls, amb la destrucció absoluta de les parts integrants dels mateixos; reduint-los a masses informes i atrofiques que no recorden en res llur meravellosa arquitectura i delicats elements primitius. Entre aquests extrems poden assenyalar-se: la pèrdua d'un sol ull; la disminució de l'agudesia visual en un o els dos; la limitació de sectors en el camp visual; la formació d'estafilomes anteriors, que redueixen la visió, ocasionant deformacions estètiques, més o menys manifestes; la producció de complicacions internes tals com catarates, sinequies posteriors i anteriors (aquestes últimes degudes a irites, o írido-ciclitis originades per la propagació del procés infectiu cap endarrera) etc.; tot això sense comptar els grans sofriments experimentats per aquestes delicades víctimes, ja que no hem d'oblidar la tendra edat d'aquests malalts.

Malgrat l'exposat, no volem produir al lector la sensació de què aquesta malaltia sigui quelcom espantós, difícil de combatre. Rés més lluny de la realitat. Una senzilla però oportuna desinfecció és suficient per evitar en absolut tantes calamitats.

Com és de tots conegut, l'oftalmia purulenta és conseqüència d'una infecció, que es produeix quan el fetus passa pel canal obstètric, en el moment del part. Tanmateix és precís d'afegir que, en poques ocasions, la infecció es verifica dintre mateix del claustre matern, essent llavors inútils totes les pre-